Република Србија
УПРАВНИ СУД
III-8 У.11670/13
09.12.2015. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Зорице Китановић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А. и Б.Б. Из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Рудин Лагуничић, адвокат из Старе Пазове, ул. Ћирила и Методија бр. 13, ради поништаја решења туженог Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине Нови Сад, број: 130-351-159/2013-02 од 27.06.2013. године, кога заступа Градски правобранилац Новог Сада, уз учешће заинтересованог лица В.В. Из ..., ул.... бр. ..., у предмету грађевинском, након одржане јавне расправе дана 08.12.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.12.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци А.А. и Б.Б. Из ..., да туженом Покрајинском секретаријату за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине Нови Сад накнаде трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем поништено је решење Одељења за урбанизам и грађење Општинске управе општине Стара Пазова број: 351-708/2011-III-04 од 26.05.2013. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. Ожалбеним решењем у ставу 1. диспозитива одобрено је инвеститорима А.А. и Б.Б. из ...,, ул. ... бр. ..., накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе у поступку легализације за: - доградњу стамбеног простора над постојећим стамбеним објектом у уличном делу парцеле који је уписа у „А“ лист извода из ЗКУЛ бр. ... КО ... као стамбене зграда на грунтовној парцели бр. ..., спратности П+0, тако да се спратност предметног објекта након доградње стамбеног простора повећава и износи П + Пк. Габарит дограђеног простора је 9,50 х 13,40м, бруто површине дограђеног простора је 130,61м2, укупно нето корисна површина дограђеног стамбеног простора у поткровљу је 114,16м2; - доградњу помоћног простора (Н1), дограђеног уз постојећи стамбени објекат у уличном делу парцеле који је уписан у „А-2“ листу извода из ЗКУЛ бр. ... КО ..., као стамбена зграда на грунтовној парцели бр. ..., кога чине летња кухиња са

наткривеном терасом, гаража и остава, спратности дограђеног помоћног простора П + 0, габарит дограђеног помоћног простора је 4,49 х 18,10м, бруто развијена површина у основи дограђеног објекта је 78,53м2, а укупна нето површина је 69,00 м2, - изградњу пословног објекта (Н2), намењеног за аутомеханичарску радионицу, спратности П + Пк, која у призмељу објекта има две просторије – радионице са гардеробером и оставама, док је у поткровљу тавански простор са терасом у функцији пословног објекта. Објекат је габарита 15,00 х 10,00м, бруто развијене површине у основи објекта је 184,00м2, а укупна нето корисна површина објекта је 312,58м2, који објекти су саграђени у ... у ул. ... бр. ..., на кат. парцели бр. ... којој одговара земљишно књижна парцела бр. ... уписана у ЗКУЛ бр. ... КО .... У ставу 2. диспозитива наводи се да је саставни део решења записник о извршеном вештачењу о техничкој контроли и исправности испуњености услова за употребу објекта изграђеног без грађевинске дозволе бр. ТИ-12/10 од августа 2010. године, изграђен од стране Г.Г. из ..., одговорни пројектант је дипломирани инжењер Д.Д. са лиценцом бр. ... од .... године и потврдом исте од .... године.

Тужиоци у тужби оспоравају решење у целости из свих законом прописаних разлога, истичу да нису тачни наводи туженог органа да је ожалбено решење донето уз погрешну примену материјалног права јер су наведени правилници, односно њихове одредбе важиле на дан доношења решења и као такве производиле правно дејство, а да се тек одлукама Уставног суда објављеним у „Службеном гласнику РС“ дана 07.06.2013. године оглашене неуставним. Наиме, одлуком Уставног суда Републике Србије број: ИУо-855/2010 од 31.01.2013. године, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 50/2013 дана 07.06.2013. године у тачки 1. изреке утврђено је да Правилник о критеријумима за одређивање накнаде у поступцима легализације, критеријумима за објекте за које се не може накнадо издати грађевинска дозвола, као и о садржини техничке документације и садржини и начину издавања грађевинске и употребне дозволе за објекте који су предмет легализације („Службеном гласнику РС“, број 89/2009 и 5/2010) у време важења, није било у сагласности са Уставом, а у тачки 2. изреке утврђено је да Правилник о критеријумима за умањење накнаде за уређивање грађевинског земљишта у поступку легализације и условима и начину лагализације објекта („Службени гласник РС“, број 26/2011) није у сагласности са Уставом и наведене одредбе престају да важе са даном објављивања наведених одлука Уставног суда у „Службеном гласнику РС“. Са наведеног тужиоци су предложили да суд тужбу уважи, поништи у целости решење туженог Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак, а тужени орган обавеже на накнаду трошкова управног поступка по одмерењу суда са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, а све у року од 15 дана од дана правноснажности ове пресуде под претњом принудног извршења.

Тужени орган је у одговору на тужбу и на расправи остао у свему при наводима из образложења оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије и трошкове је тражио према приложеном трошковнику.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу сматра да чланови закона на којима је заснована првостепена решења у супротности са уставом, односно да су неуставни, те да наведени чланови незаконито и то од дана усвајања Закона о планирању и изградњи што за последицу има да ти чланови закона не производе правно дејство од дана доношења закона, а не од дана објављивања одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику РС“, како то погрешно наводи тужилац у тужби. Сматра да је најцелисходније да првостепено решење остане поништено и да се поступак врати на поновно одлуку надлежном органу како би била донета

одлука заснована на закону. Како су одредбе на основу којих је поднет захтев за легализацију престале да важе, а нови закон није донет, то сматра да је захтев тужиоца да се донесе решење о легализацији неоснован. Са свега изнетог предложила да суд тужбу одбије, а обавеже тужиоца да туженом и заинтересованом лицу накнади све трошкове вођења управног спора.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу применом одредби члана 34. став 2. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

Усмена јавна расправа одржана је у присуству пуномоћника тужиоца, туженог органа, а у одсуству уредно позваног заинтересованог лица у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

Према стању у списима и образложењу оспореног решења, произлази да су инвеститори поднели захтев за легализацију, заведен под бр. 351-1176/2009-III-04 дана 21.10.2009. године који је презаведен дана 19.01.2011. године, за издавање накнадне грађевинске дозволе – легализације објекта изграђеног без грађевинске дозволе, описан у диспозитиву решења, као и допуне захтева од 02.03.2012. године којим су обухваћени сви објекти за које је израђен записник о извршеном вештачењу и техничкој контроли исправности испуњености услова за употребу објекта изграђеног без грађевиске дозволе. У току трајања поступка прихваћен је захтев В.В. Из ..., да учествује у поступку легализације објекта као странка у поступку. Тужиоцима као и заинтересованом лицу В.В. омогућено је учешће у поступку и увид у документацију као и изјашњење. Након разматрања документације, узимајући у виду наводе В.В., првостепени орган је нашао да предметни објекат налази на катастарској парцели ... КО ... у зони породичног становања, да на основу приложене документације захтев није у супротности са одредбама Закона о планирању и изградњи, Просторним планом и регулативом за насеље Стара Пазова и да тужиоцу испуњавају услове предвиђене Законом о планирању и изградњи по поднетом захтеву и допуни истог од 02.03.2012. године, те је донео одлуку сагласно одредби члана 196. у вези са одредбама члана 185. став 5., 188, 189, 190. и 192.Закона о планирању и изградњи („Службени гласик РС“, број 72/03...121/2012 и 42/13-УС) и члана 31. у вези са чл. 10, 11, 12, 13, 18, 21, 22, 23. и 31. Правилника о критеријумима за умањење накнаде за уређивање грађевинског земљишта у поступку легализације и о условима и на начину легализације објеката („Службени гласник РС“, број 26/2011). Одлучујући о жалби заинтересованог лица, тужени орган је нашао да је првостепено решење донето на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и уз повреду правила поступка, те је на основу члана 232. став 2. ЗУП-а поништио првостепено решење. Ово стога што је одлуком Уставног суда РС бр. I Уо.-295/2009 од 06.12.2012. године, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 50/2013 дана 07.06.2013. године, утврђено да одредбе члана 185. до 200. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09, 81/09 -исправа, 64/2010-УС и 24/11) нису у сагаласности са Уставом.

Према стању у списима правилно је тужени орган поништио првостепено решење и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак. Ово из разлога јер је и одлуком Уставног суда РС број 1 Уо-295/2009 од 06.12.2012. године, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 50/2013 дана 07.06.2013. године, утврђено да одредбе члана

185. до 200. Закона о планирању и изградњи Одељења за урбанизам и („Службени гласник РС“, број 72/09, 81/09 -исправка, 64/2010-УС и 24/11) нису у сагаласности са Уставом. Одредбом члана 60. став 1. Закона о уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07) прописано је да закони и други општи акти за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, не могу се примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда ако до тог дана нису правноснажно решени. Како овај правни однос није правноснажно решењен пре објављивања наведене одлуке Уставног суда, то се одредбе Закона о планирању и изградњи, које се односе на легализацију, не могу примењивати при доношењу одлуке у вези са легализацијом објекта.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, („Службени гласник РС“, број 111/09).

Суд је оценио као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова урпавног спора, с обзиром на успех тужилаца у овом спору, те је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, сагласно одредби члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

Одлучујући о захтеву туженог органа за накнаду трошкова управног спора опредељених у износу од 18.000,00 динара, Управни суд је нашао да је тужени орган имао трошкове за приступ на расправу у износу од 16.500,00 динарам, на основу тарифног бр. 49 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), те је одлучио као у ставу III диспозитива ове пресуде применом одредбе чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом одредби чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 и 55/14).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.12.2015. године, III-8 У.11670/13

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН